

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prim[us] est fruct[us] doctrinal[is] sapie[n]tie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ser. De scto Marco

na ad eum vox venit q̄ sic fieret ut oravit.

Ps. Ocl̄ dñi sup iust. et au. ei⁹ ad p̄. eo. p̄.

Sed oī tornētoꝝ mitiga-
tioꝝ. Nā venenū q̄ sibi datus est factō su-
gno crucis sumpsit et nihil eū lexit. M̄ ar.
vl. S̄mōrīſeꝝ qd̄ biberit nō eis nocebit
Quo ylso magus illa q̄ venenū parauerat
ad pedes ei⁹ cecidit et se ch̄ianū fieri po-
stulauit; quem mox iudez decollari fecit.
Ite īā dictū est sup quō illeſus pm̄ist in
rota et in sartagine. Ps. Lū ip̄o sum in tri-
bulatione eripiā eum

Tertio in aduersarioꝝ
punitiōe. Ps. Vult̄ dñi sup patiētes ma-
la ut p̄dat de terra mēritā eoz. Ut cum
semel duc̄t fuisseſt georgi⁹ ad tēplū idolo-
ri ut sacrificaret; ad p̄ces eī ignis de ce-
lod esēdēs/tēplū cū dñb et sacerdotib⁹ co-
grauit; terraq; se aperies oēs eoz reli-
q;as deglutiuit. Hic exclamat Amb. in p̄-
fatiōe di. Georgi⁹ fideliſſim⁹ miles ch̄ii
vñ ch̄ianitar; p̄fessio ſtētio tegeret ſolus
inter ch̄i colas intrepid⁹ dei filiū est p̄fes-
ſus; cui et rāta fidei p̄tātā ḡra diuina p̄cē-
ſit ut et tyranice p̄tatis p̄cepta p̄tēneret et
innūterabilū oino formidaret tormenta pe-
nāz. O felix et inclīt̄ dñi p̄liator quē non
ſolū tp̄alis regni blanda nō p̄suauit, p̄mis-
ſio; sed p̄ſecutor deluso ſimulacrop̄ elius
p̄tēta in abysmū deiecit. Hic Ambio.
Hec aut̄ vides alexātria ypo; p̄ſidis ad
ſi le p̄ueria eſt; quaz iuſt̄ples p̄ capillos
ſi ſpedi et flagellis durissime cedi; ſicq; o/
i uis ad dñm emiſit ſp̄m. Hic Amb. in p̄-
fatiōne. Ob hoc gentili regina p̄ſay cru-
deli a viro dictata ſuia nōdū baptiſmi gra-
tiā p̄fecuta glōe paſſiōis meruit palma
Ut nec dubitare poſſim⁹ q̄ roſea p̄fusa
ſanguis ynda reſeratas poli ſanuas ingre-
di meruit; regnūq; poſſidere celop̄. Hic
Amb. Itē cū dacia⁹ de loco in q̄ decolla-
tus eſt b. georgi⁹ ad palariū rediret; ignis
de celo deſcedit et eū cū ſuis miſtris ſum-
p̄it. Ps. Qm̄ q̄ malignā exterminabūf.
E dicit̄ itaq; p̄t̄ glōiſi georgi⁹ charitas
q̄ quā in chio et in eo ch̄is malit. Qrem⁹
iḡt̄ ut ei⁹ merit̄ eadē a dño charitatē cō-
ſequim̄ q̄ tande guenire mereamur ad co-
ronā vite quam reprobuit deus diligen-
tibus ſe. Amen.

De bō Marco euāgelista Sermo

Q ui manet i
me et ego in eo biſerſ fructū
multū. Jo. xv. Ferre quidē
poſſim⁹ fructū ſed de ip̄e eſt q̄ fructū illū
opatur in nob̄. Jo. dt̄ dñs. Ioa. xv. Sine
me nihil potest; facere. Et Ea. xxvi. Dia
op̄a n̄ra op̄at es dñe. Et Phl. v. D̄o
in nob̄ op̄at velle et pſicere. Null'igitur
bonoꝝ opeꝝ fructū aſſere p̄t niſi p̄ chari-
tate maneat in dño et dñs in eo. Jo. bñ dñ
dñs: Qui manet i me et ego in eo: biſerſ
fructū multū. Ut idē dt̄: Sicut palmes
nō pot facere fructū a ſemētō niſi ma-
rit in vite; ſic nec vos niſi in me maſerit;
Et ſubdit: Ego ſum vītis; vos palmites.
Qui manet in me rē. Brūs itaq; maro
q̄ māſt̄ in dño p̄ charitatē veriſimilē do-
min⁹ in eo ſec̄ mīlū fructū. Et p̄cipue tri-
plicem⁹.

Prīm⁹ eſt fructū doctrinal sapientie.

Scđs eſt fructū virtual excellētie.

Terti⁹ eſt fructū victorial patiētie.

Drim⁹ iḡt̄ eſt fructū doctrinalis
p̄tētie. P̄ ouer. iij. Brūs bō q̄ in
uent sapiam et q̄ affluſ prudētia:
melior eſt adq̄ſitio eius negociatōe aut̄
argēti p̄mi et puriſſimi fructū ei⁹. Hec ibi
Atrulit aut̄ brūs mare p̄cipue triplicem⁹
ſapientie fructū.

Prīm⁹ eſt fructū euāgelice deſcriptōis

Scđs eſt fructū autētice p̄diciatiōis

Terti⁹ eſt fructū mirifice exēplatiōis

Prio attulit fructū euā-
gelice deſcriptōis. Et iſte fructū ſp̄ mīlū
plicabit vīc̄ in finē mīdi. p̄ q̄mo p̄ euāge-
lū ſuū inſtructi fideles fructū boni op̄is
aſſerūt. Hierc. xvii. Nō deliner aliquid face
re fructū. Beat⁹ vīc̄ mare ſecūt̄ pet̄
(a q̄ baptiſmuſ ſuſcep̄) vīc̄ rhomā anno
dñi. xl. rogar̄ a fratrib⁹ ſc̄lit euāgelū gre-
cis litteris et ſermone greco put̄ a petro re-
ferēte audierat et ch̄o inſpirate diſicerat
Hiero. Lōueniens em̄ fuit q̄ ille q̄ diſci-
pulus erat ei⁹ q̄ caput eſt ap̄loꝝ. ſcriberet
euāgelium rome q̄ caput eſt oīm ciuitatē
et in lingua greca q̄ tūc̄ erat caput oīm lin-
guarū. Tertius aut̄ p̄cipualis resurreciois

ebū fuit quā r̄ elegāter 2sc̄psit. Jō in forū
ma leonis figurat. Ezech. j. Sicut enim
leo ad sui clamorē post tertii diēmōrū tuos
leūcūs suscitari: si de⁹ p̄ post tertii dīc
filii sui suscipiat. De euāgeliō itaq; eius
expon p̄ illō Dani. viij. Ecce arbor i me
dio terre altitudi ei⁹ nimia:magna arbor
et fortis et proceritas eius celum contin/
gens:aspect⁹ ei⁹ vsc̄ ad terminos vniuer/
se terrenos folia ei⁹ pulcrrima: et fruct⁹ eius
nim⁹ et elca vniuersoꝝ in ea. expōe et applica.

Scdō attulit fructū an-
tēcē p̄dicatoriōs. Proverb. xij. De fructu
oni sui ynusiq; replebis bonis. Ex ordī
natione itaq; bti petri semiauit verbū dei
qd̄ est semen catholice fidei in aq;leia et in
alexādria: et innūeras gentiū mltitudines
ad fidē p̄uertit: sic in eis fructū multum
attulit. Lu. viij. Qui in corde bono et opti/
mo audiētes verbū retinēt: fructū afferūt
Hec ibi.

Tertio attulit fructū mi-
ritice exēplatiōis. Proverb. x. Fruct⁹ iusti
ad vitā gratiae non solum sui sed et alioꝝ
rū q; ei⁹ expleto ad bonū puocant. In p̄mo
q;pe introitu bti marci in ciuitatē alexan/
drie vbi p̄mus verbū dei p̄dicauit maria
militudo in fide et deuotōe et p̄tinētie ob/
seruationē coadunata est. Vñ Petr⁹ dām.
de eo sic ait. Lantā ei⁹ ap̄d alexādriāz
gram hūlit⁹ ve oēs q; tūc ad fidelē rudimē/
ta p̄fluerēt p̄ p̄tinētiā ac roti⁹ sancē con/
verlatōis instantiā tanq; ad monastice p̄/
fecitiōis fastigiū puolarēt: ad qđ nō mo/
do miraculoꝝ p̄digys: nō mō p̄dicatoriōis
eloquyse sedetia ep̄mīs puocabat exēplis
Hec ille. Exempli itaq; dñi cepit facere
et docere vt d̄r Act. j. Danēs itaq; in do/
mino fructū fecit multū nedū in se sed et in
alioꝝ q; multipli instruxit et sapiētie vere
fructib⁹ p̄dorauit. Vñ patz in eo yez qđ
dīs dīc: Qui manet in me rego in eo hic
fer fructū mulēu.

Secundus p̄ncipalis fruct⁹ est fru/
ctus fruose excellentie. Eōp̄ios
em bonoꝝ opeꝝ fruct⁹ fecit. Zuxa
apl̄s. Luk. j. Ambulēt digne deo q; omia
placētes. In omī ope bono fructificantes.
S̄p̄aliter tñ hic dicem⁹ de triplici huius
camodi fructu.

Prim⁹ est fruct⁹ corporis castificatiōis
Scdō est fruct⁹ mētalis humiliatiōis
Terti⁹ est fructus sp̄ualis deuotiōis.

Prim⁹ est fructus corpo/
ralis castificatiōis. Ildo. li. de sentētīs.
Amanda est pulcritudo castitatis: est enī
fruct⁹ suauitatis et pulcritudo inuolata se/
curitas mētis et sanctas corporis. Hec ille.
Fuit q;pe brūs marc⁹ castissim⁹ et om̄is
puritat⁹ amator: et dicit sp̄ fuisse p̄go: re/
lunq;ns cūctis sacerdotib⁹ exemplū sc̄fissi
me castitatis. Ministros em̄ dei castissi
mos esse dec̄. Alchun⁹. Qib⁹ castitas
necessaria est: sed p̄cipue ministri⁹ altaris
ch̄dquoꝝ vita alioꝝ deb̄ esse eruditio et
assidua salutis p̄dicatio: tales em̄ dec̄ do/
minū h̄z ministroꝝ a nullo carnis p̄ea/
gio corrūpanſ. Hec ille. Lū em̄ sacerdos/
tis officiū sc̄fissim⁹ sit: angelicū atq; dūt
nu. Jō dec̄ ve eoz vita nō carnalis s̄z ceq;
lestis et sp̄ualis existat. Vñ d̄r Levit. xxj
Hō q; habuerit maculānō offerat panes
dño deo suo et nō accedat ad ministeriū e⁹

Scdō est fructus mentis
et humiliatiōis. Eccl. vij. Ne te extollas
in cogitatiōe tua velut taur⁹ ne forte eli/
das virtus tua q; stulticiā et folia tua co/
medas et fruct⁹ tuos p̄das et reliq;is ve/
luti lignū aridū. Et. iiiij. Reg. xir. Et Esa.
xxvij. Dicit radice deoſiſ, s̄p̄ hūlitat⁹
te: faciet fructū sursum: q; sicut de Aug.
Vñ cape d̄i celsitudinē p̄pus cape ei⁹ hu/
militate. Late v̄tq; hūlitat⁹ fuisse dicit
btū s̄ marc⁹ et pollicē ſibi amputauerit:
ne ad sacerdotiū p̄mouereſ. veritatem dis/
poſitio dei et autoritas bri petri p̄ualuit q;
ſecū in hoc disp̄p̄auit et alexādrie ep̄m eu/
ordinauit. Ps̄. Excelsus dñs et hūlitat⁹
sp̄icit: et alta alonge cognoscit.

Tertiū est fructus sp̄ua/
lis deuotionis. Und Ps̄. de viro deuoto
dicit: In lege domini volūtas ei⁹ et in le/
ge ei⁹ meditabīs dīe ac nocte. Et erit tāq;
q; lignū quod plantatū est secus decursus
aquaꝝ quod fructū ſuū dabit in tempore
ſuo. Et Hier. xvij. Erit tāq; lignū qđ trāſ
plātaſ ſug aq; qđ ad humore mitit rāſ

Bb 2